

BOH

Počiatok múdrosti je bázeň pred Pánom a poznať Najsvätejšieho je rozumnosť. (Prísľ 9,10) – Usilujem sa vidieť Boha takého, aký je? Pristupovať k Nemu naozaj ako k Bohu? Alebo je pre mňa iba nejakým „pánbožkom“, niekým nedôležitým, nezaujímavým „tam hore“? Odstraňujem vedome svoje falošné predstavy o Bohu?

Abrahám však začal znova a povedal: "Hľa, opovážil som sa rozprávať s Pánom, hoci som len prach a popol. (Gn 18,27) – uvedomujem si svoju úbohosť a ničotnosť? To, kým pred Bohom som? Je mi jasné, že voči Bohu nemám žiadne zásluhy, práva ani žiadne nároky? Že to, že sa Boh so mnou vôbec zaoberá, je sám osebe obrovský dar a privilégium zo strany Boha? Že všetko, čo mám a čím som, je Boží dar, zo mňa nie je nič?

Tu vystúpil ktorýsi znalec zákona a povedal, aby ho pokúšal: "Učiteľ, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?" Ježiš mu vrazil: "Čo je napísané v Zákone? Ako tam čítaš?" On odpovedal: "Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, zo všetkých svojich síl a z celej svojej mysle a svojho bližneho ako seba samého!" Povedal mu: "Správne si odpovedal. Toto rob a budeš žiť!" (Lk 10,25-28) – Je Boh mojou prvou a najväčšou láskou, záľubou a vášňou? Má v mojom živote prednosť pred všetkým ostatným? Všetko ostatné v mojom živote sa podriaďuje bohu a Božím veciam? Je teda Boha naozaj mojim bohom?

Oblečte si Pána Ježiša Krista; a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí. (Rim 13,14) – Nakoľko už žijem radostnú *apatheiu*, slobodný od žiadostivosti a závislosti na tomto svete, pretože ma naplňa Kristus a On vo mne uspokojuje všetky moje túžby a dáva mi svojho Ducha a naplňa ma Božou radosťou? Nakoľko som na tomto svete už len *cudzincom a pútnikom*, nakoľko sa už cítim doma v Nebi?

O nič nebud'te ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaka prednášajte svoje žiadosti Bohu. (Flp 4,6) – Nakoľko už žijem *vzrušujúcu bezstaranosť*? Nakoľko žijem to, že tu na zemi nie som doma, len tade putujem domov, do Neba: Nakoľko žijem to, že pozemský život nie je *hotel*, aby som si tu užíval pohodlie, ale *výcvikový tábor* svätosti, kde tvrdo trénujem pre Nebo?

Vo všetkom sa odporúčame ako Boží služobníci: vo veľkej trpezlivosti, v súženiach, v núdzi, v úzkostiach, ⁵ pod ranami, vo väzeniach, v nepokojoch, v námahách, v bdení a v pôstoch (2 Kor 6,4-5) – Nakoľko sa nechávam Bohom *uvolnene, ako dieťa* a bez strachu viesť ako svojim Otcom a Trénerom? Vnímam všetko vo svojom živote ako Bohom darovanú príležitosť cez prekážky rásť k svätosti a dokonalosti, alebo nariekam a vnímam ťažkosti a krízy a súženie ako *problém*, od ktorého chcem byť ako nejaké rozmazané dieťa oslobodený? Uvedomujem si, že pozemský život je *spotrebný materiál*, určený na to, aby sa „zodral“ (celkom ako montérky) pri tréningu opravdivého Života, ktorý máme pripravený v Nebi? Fakt tomu verím, som o tom pevne presvedčený, je toto môj základný životný postoj: Ja tadiaľto iba prechádzam, trénujem pre nebo?

Kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho Lebo ak budete žiť podľa tela, zomriete. Ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť. Ved' všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. (Rim 8,9.13-14) – Som otvorený Duchu Svätému, dôvernosti s Ním, spolupráci s Ním? Skutočne s Ním a v Ňom žijem, je to môj opravdivý spoločník a partner? Trénujem svoje kresťanstvo v Jeho Moci, nielen vlastným úsilím?

Usilujte sa o lásku, dychtite po duchovných daroch, zvlášť aby ste prorokovali. (1 Kor 14,1) – Dychtím po charizmách a duchovných daroch? Nie z pýchy či z túžby niečo znamenať, ale aby som mohol s ich pomocou čo najlepšie slúžiť Bohu a konať Božiu vôľu? Čo pre to robím? Ak som už nejaké od Pána prijal – ako konkrétne ich rozvíjam a zdokonaľujem sa v ich používaní? Ako ich využívam pre Božie diela, pre rast Cirkvi?

UČENÍK („2 v 1 tele“)

Ani sa nedávajte volať Učiteľmi, lebo len jediný je váš Učiteľ, Kristus. (Mt 23,10) – Je Kristus mojim skutočným Učiteľom? Naozaj sa od Neho učím? Poctivo a systematicky? Je pre mňa najvyššou autoritou vo všetkom?

Nech teda s istotou vie celý dom Izraela, že toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali, Boh urobil aj Pánom, aj Mesiášom. (Sk 2,36) – je moja viera skutočnou a overenou istotou? Skutočne na nej staviam svoj život, svoje životné ciele, konanie, rozhodovanie sa, pohľad na svet? Alebo mám pochybnosti? Ak hej – čo robím preto, aby som ich odstránil a aby som si bol vo vzťahu k Bohu naozaj a opravdivo istý?

U koho bolo [Božie slovo] zasiate do dobrej zeme, to je ten, kto počúva slovo a chápe ho a ono prináša úrodu: jedno stonásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú. (Mt 13,23) – je moja viera skutočným porozumením, pochopením Božích zámerov, „technológie spásy“? Čo robím preto, aby moje porozumenie viery stále viac rástlo a rozvíjalo sa? Čo robím preto, aby som stále viac poznal Krista, Jeho učenie, zákonitosti a povahu duchovného života a napredovania a tomuto všetkému čo najviac rozumel?

*V tých dňoch vystúpil Ján Krstiteľ a hlásal v judejskej púšti: ² "Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo." (Mt 3,1-2) – Prijal som výzvu na pokánie, *metanoiu* a skutočne pracujem na premene celej svojej osobnosti, svojho myslenia, života, konania podľa Boha?*

- AKO DOTERAZ VYZERAL MÔJ TRÉNING SVÄTOSTI? Čo presne som od minulej spovede robil? Aké výsledky a ovocie to prinieslo? Čo fungovalo a čo nie? Aké problémy a prekážky sa vynorili?

*Oni prijali jeho slovo a dali sa pokrstiť; a v ten deň sa pridalo asi tritisíc duší. ⁴² Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách. (Sk 2,41-42) – Ako konkrétne využívam tieto štyri základné nástroje môjho rastu: KATECHÉZA – venujem pravidelný čas *skriptúre* a *lektúre*? Rozjímaniu (najlepšie *lectio divina*)? Dávam si záležať na tom, aby som rástol v poznaní Krista a Cirkvi a v umení duchovného života? SPOLOČENSTVO – trénujem spoločný život s bratmi a sestrami prostredníctvom vhodného *malého bazového spoločenstva* v rámci farnosti? Skutočne si na ňom vzájomne slúžime tým, že si pomáhame na ceste k svätosti a nasledovania Krista? Sme naozaj spoločenstvo učeníkov? LITURGIA – pravidelne, najmenej každú nedeľu, sa zúčastňujem na sv. omši? Pristupujem pravidelne k sv. spovedi a k sv. prijímaniu? Pracujem na prehlbovaní svojej schopnosti a disponovanosti pre prijímanie sviatostí a ich ovocia? MODLITBA – aký je môj modlitebný život? Venujem modlitbe dostatok času? Usilujem sa o vnútornú modlitbu, nielen formálnu? Rastiem v umení modlitby? Je moja modlitba naozaj osobným a intímnym spoločenstvom s Milovaným? Hovorím v nej len ja, alebo venujem dostatok času aj počúvaniu – a rastiem v umení i ochote počúvať Boha?*

Ako slúžili Pánovi a postili sa, povedal Duch Svätý... (Sk 13,2) – Využívam primerané nástroje ASKÉZY, ako sú pôst, sebazápora, evanjeliová chudoba, mlčanie, samota a pod. v primeranej a užitočnej miere na to, aby som s ich pomocou odstraňoval zlozvyky (neresti) a rástol v čnosti a v živote podľa Boha?

V boji proti hriechu ste ešte neodporovali až do krvi (Hebr 12,4) – mám nezmieriteľný postoj voči hriechu, odporujem mu naozaj „až do krvi“, zo všetkých síl? Alebo ho zľahčujem?

- AKO KONKRÉTNE BUDEM TRÉNOVAŤ SVÄTOSŤ po tejto spovedi? Na čo sa sústredím a zameriam? Ako presne, akým spôsobom? Čo urobím preto, aby som odstránil a prekonal prekážky a problémy, ktoré mi bránili naplno nasledovať Krista? Ako bude vyzeráť môj tréningový program na nasledujúci mesiac?

MISIONÁR („1 v 2 telách“)

Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu (Mk 16,15) – Prijímam Ježišovo toto poslanie? Cítim zodpovednosť za dielo Božieho kráľovstva vo svete? Mám v sebe postoj Cirkvi, ktorá učí, že apoštolát je mojou základnou úlohou, ktorej mám zasvätiť svoje sily, pretože aj na mňa „dolieha vznešená povinnosť pracovať na tom, aby sa spasiteľné úmysly Božie čím ďalej tým viac uskutočňovali všade na svete na všetkých ľuďoch všetkých čias“ (Lumen Gentium 33)?

Lebo kto sa bude hanbiť za mňa a za moje slová, za toho sa bude hanbiť Syn človeka, keď príde v sláve svojej i Otcovej a svätých anjelov. (Lk 9,26) – Nehanbím sa za Krista, za to, že som Božím synom (dcérou)? Žijem svoje kresťanstvo verejne, otvorene, pred tvárou celého sveta, skutočne si užívam to, že som katolík, vo veľkej radosti? Nemám problém zhovárať sa – s veriacimi či neveriacimi – o Kristovi a o Božích veciach a záležitostiach?

Kým teda máme čas, robme dobre všetkým, ale najmä členom rodiny veriacich. (Gal 6,10) – vydávam svedectvo o Kristovi, ktorý zmenil môj život, tým, že konám dobro a usilujem o dobro pre všetkých ľudí? Angažujem sa vo verejnom spoločenskom živote (škola, zamestnanie, obec, politika, neziskový sektor, charita, odbory, samospráva,...), aby som aj takto zasadoval za spravodlivosť a spoločné dobro pre všetkých?

Kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých. (Mk 10,44-45) – Rád slúžim iným ľuďom? Pozerám sa na to už nie svetským spôsobom, ale Božím a považujem možnosť slúžiť iným za vyznačenie a privilégium? nemám problémy s ľahostajnosťou, lenivosťou, s pýchou a povýšenosťou?

Ale ak sa medzi sebou hryziete a žeriete, dajte si pozor, aby ste sa navzájom neponičili. Hovorím však: Žite duchovne a nebudete splňať žiadosti tela. (Gal 5,15-16) – Čo do sveta a jeho konfliktov, som už mimo tohto všetkého? Neporovnávam sa, nesúperím, nebojujem s inými ľuďmi okolo seba? Žiaden hnev, neznášanlivosť ani nepriateľstvo? Veci sveta ma už nevedia ponížiť, uraziť, ani zlákať k pýche a namyslenosti? Som slobodný aj od vecí ako sú majetok a peniaze, slúžim a angažujem sa aj zadarmo, z lásky, pre Krista, ako syn (dcéra) Boha?

Nedaj sa premôcť zlu, ale dobrom premáhaj zlo. (Rim 12,21) – Skutočne to robím? Namiesto toho, aby som sa prispôbil svetu a zlom odpovedal na zlo, premáham zlo dobrom, aj keď to odo mňa vyžaduje obeť?

Milujte svojich nepriateľov, robte dobre tým, čo vás nenávidia, žehnajte tým, čo vás preklínajú, a modlite sa za tých, čo vás potupujú! Tomu, kto ťa udrie po líci, nadstav aj druhé. A tomu, kto ti berie plášť, neodopri ani šaty. Každému, kto ťa prosí, daj a ak ti niekto niečo vezme, nežiadaj to naspäť. Ako chcete, aby ľudia robili vám, tak robte aj vy im! Tak bude vaša odmena veľká a budete synmi Najvyššieho, lebo on je dobrý aj k nevďačným a zlým. (Lk 6,27-31.35) – Usilujem sa o tento postoj? Nielen navonok, ale aj vnútorne? Skutočne sa snažím aj takýchto ľudí milovať? Aby som s tým bol stotožnený, robil to rád a prirodzene, „nie zo žiaľu ani z donútenia, lebo veselého darcu Boh miluje“ (2 Kor 9,7)? Vydávam aj takto, cez odpustenie a lásku k nepriateľom, svedectvo o Kristovi? Podľa Písma: „Čokoľvek robíte, robte z tej duše ako Pánovi, a nie ako ľuďom“ (Kol 3,23)?

Šavol ničil Cirkev, vnikal do domov a odvláčil mužov i ženy a dával ich do väzenia. Tí, čo sa rozprchli, chodili a hlásali slovo. (Sk 8,3-4) – Smelo a s odvahou ohlasujem Božie slovo a Evanjelium všade tam, kde som? Nedám sa v tomto ničom zastrašiť, ani nepriateľstvom, odporom, nenávisťou, posmechom ani ničím iným? Je moje poslanie „misionára“ skutočne mojou identitou, záľubou, niečím prirodzeným a samozrejmým? Som UČENÍKOM, ktorý úplne prirodzene a samozrejme žije v Kristovi a s Kristom, aby som rovnako prirodzene a samozrejme bol vždy a všade aj Jeho MISIONÁROM a svedkom?

CIRKEV („2 v 1 Tele“)

Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, aby si sám pripravil Cirkev slávnú, na ktorej niet škvrny ani vrásky, ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená. (Ef 5,25-27) – Uvedomujem si, že Cirkev je Božie Dielo, Boží plán, cieľ ľudstva, Vesmíru, všetkého? Pristupujem k nej s rovnakou láskou a starostlivosťou, ako Kristus? Starám sa o ňu, pracujem na jej vzraste – obzvlášť v rámci svojej farnosti?

[Boh] si predsavzal v plnosti času zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi (porov. Ef 1,9-10) – Napomáham jednote Cirkvi (a obzvlášť a konkrétne farnosti)? Pracujem na zjednotení všetkých kresťanov v Katolíckej Cirkvi, som ekumenicky zmysľajúci a, nakoľko môžem, sa na diele ekumenizmu aj podieľam? Vnímam svoje poslanie apoštola a misionára Krista ako účasť na tomto veľkom Božom diele?

Všetko [Otec Kristovi] položil pod nohy a jeho ustanovil nad všetkým za hlavu Cirkvi, ktorá je jeho telom, plnosťou toho, ktorý napĺňa všetko vo všetkom. (Ef 1,22-23) – Uvedomujem si, že v Cirkvi (a teda aj vo farnosti) je skutočne telesne prítomný Boh Kristus Ježiš? Pristupujem k Cirkvi (farnosti) s patričnou úctou? Slúžim Kristovi v tele, ktorým je Jeho Cirkev (farnosť)? Alebo Ho ignorujem?

Lebo ako máme v jednom tele mnoho údov, ale všetky údy nekonajú tú istú činnosť, tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivo sme si navzájom údmi. Máme rozličné dary podľa milosti, ktorú sme dostali: či už dar prorokovať v súlade s vierou, alebo dar slúžiť v službe, alebo učiť pri vyučovaní⁸ či povzbudzovať pri povzbudzovaní. (Rim 12,4-8) – Čím je pre mňa Cirkev? Len nejaká inštitúcia? Organizácia? Poskytovateľ nejakých služieb? Alebo ju vnímam ako opravdivú rodinu a spoločenstvo Božích synov a dcér? Som je súčasťou? Žijem v nej a ňou – alebo ju iba navštevujem? Slúžime si navzájom v tomto spoločenstve darmi, ktoré sme od Boha na túto službu prijali? Slúžim takto iným? A v pokore zase prijímam aj ich službu a ich dary?

Zmysľajte rovnako, rovnako milujte, buďte jedna duša a jedna myseľ! Nerobte nič z nevraživosti ani pre márnú slávu, ale v pokore pokladajte jeden druhého za vyššieho. Nech nik nehľadá iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných. Zmysľajte tak ako Kristus Ježiš. (Flp 2,2-5) – Usilujem sa spolu s ostatnými o túto jednotu? Je to naozaj jednota založená na Kristovi a nie na tom, že ja alebo niekto iný si presadí svoje názory? Skutočne spoločne starostlivo skúmame, čo hovorí Kristus, čo hovorí Cirkev a jej pastieri, čo nám vnuká Duch, aby sme starostlivo spoločne kráčali po Božej ceste? Neusilujem o slávu, vyniknute, presadenie seba? Pokladám ostatných farníkov za vyšších od seba a s radosťou im slúžim? Hľadám vo všetkom záujmy a spoločné dobro celej farnosti, ale aj diecézy, celej Cirkvi?

A okrem toho na mňa deň čo deň dolieha starosť o všetky cirkvi. (2 Kor 11,28) – Cítim, že ako člen Cirkvi nesiem aj ja svoj diel zodpovednosti za jej život, stav, konanie? Hľadám spôsob, ako túto zodpovednosť naplniť?

Bratia, keby aj niekoho pristihli pri nejakom poklesku, vy, ktorí ste duchovní, napravte ho v duchu miernosti; a daj si pozor, aby si aj ty neupadol do pokušenia. Neste si vzájomne bremená, a tak naplníte Kristov zákon. (Gal 6,1-2) – Pomáhame si v rámci farnosti navzájom? Všimám si potreby a bremená bratov a sestier, aby som im mohol, poslúžiť? Slúžime si navzájom aj láskavým napomínaním? Viem láskavo napomenúť iných, ako konajú zle? Viem vďačne prijať napomenutie od iných vo vedomí, že je to prejav lásky a veľký dar pre mňa?

Všetci, čo mali polia alebo domy, predávali ich, a čo za ne utržili, prinášali a kládli apoštolom k nohám, a rozdeľovalo sa každému podľa toho, kto ako potreboval. Aj Jozef, ktorému apoštoli dali meno Barnabáš, čo v preklade znamená Syn útechy, levita, rodom Cyperčan, mal roľu, predal ju a peniaze priniesol a položil apoštolom k nohám. (Sk 4,34-37) – Môj majetok a moje peniaze – slúžia aj oni Pánovi, Božím veciam? Dielu apoštolátu? Charity? Cirkvi? Farnosti? Delíme sa vzájomne medzi sebou aj o materiálne dobrá?